

Denne artikkelen ble [publisert](#) i Aftenposten torsdag 5. mai 2022, skrevet av Jessica KaYi Chiu og Arne Melsom

Hongkongs stup

I 2003 kom Hongkong på 18. plass i pressefrihetsrangeringen fra [Reportere uten grenser](#). Da den [årlige oppdateringen](#) ble offentliggjort 3. mai, dagen for pressefrihet, hadde Hongkong rast 68 plasser fra fjoråret, til 148. plass. Ikke noe annet sted i verden har sett et like dypt stup i pressefrihet det siste året.

Angrepene mot presse- og ytringsfrihet antok betydelige proporsjoner da Beijing innførte en nasjonal sikkerhetslov i Hongkong 30. juni 2020. Siden juni 2021 har opposisjonspresse blitt [forbudt](#). [Eiere](#), [redaktører](#), [grunnleggere](#) og [journalister](#) er arrestert. Alle må regne med flere år i fengsel for sin kamp for det frie ord.

Anklagene i den [juridiske lapskausen](#) som ytringsfrihet angripes med har i løpet av det siste året i økende grad kommet med [lovgivning fra kolonitiden](#), særlig oppviglerparagrafen. Storbritannia, den tidligere kolonimakten, avsto fra undertrykkelse gjennom anklager om oppvigleri i de siste 25 år av sin styretid. I Hongkong oppfører Beijing og dets marionetter seg i tiltagende grad som nye koloniherrer.

Siden mars 2021 har Hongkongkomiteen ved [fem anledninger](#) henvendt seg til Nærings- og Fiskeridepartementet for å påpeke at Hongkongmyndighetene grovt har misligholdt sine [forpliktelser](#) i EFTA-avtalen Norge er part i. Vi er blitt møtt med total stillhet. Våre regjeringer gjentar stadig sin [bekymring](#) for menneskerettighetssituasjonen i Kina, verbalt. Den manglende viljen til å ansvarliggjøre diktaturet for sine overgrep i Hongkong er opprørende.